

[Thomas Have]

Lovforslaget drejer sig jo om at foretage en forhøjelse af den skattegodtgørelse, som man indrømmer aktionærerne, fra 15 pct. til 25 pct. af det modtagne udbytte. Samtidig hermed foreslår man, at skattegodtgørelsen fremtidig også skal indrømmes medlemmer af de certifikatudstedende investeringsforeninger, som udlodder modtagne renter og udbytter til medlemmerne. Endelig indeholder lovforslaget også en bestemmelse om skattefritagelse for visse pensionskasser og for værdipapircentralen.

Det her foreliggende forslag er jo en videreførelse af den skattegodtgørelsesordning, som blev indført i 1976, og skattegodtgørelsen ydes som en delvis kompensation for den økonomiske dobbeltbeskatning, som finder sted ved, at selskabets indkomst først beskattes hos selskabet og derefter, når den udloddes som udbytte, tillige hos aktionærerne.

Jeg skal med disse bemærkninger tilkendegive socialdemokratiets velvillige indstilling, og vi vil arbejde for at få dette forslag vedtaget her i det høje ting.

Ellemann-Jensen (V):

Når man gør det lettere og mere tillokkende at sælge aktier, skal man, hvis man mener det alvorligt, dette med at ville tilføre erhvervslivet mere kapital over aktiemarkedet, samtidig gøre det mere tillokkende at beholde aktier, og derfor er det meget rimeligt, at man i den sammenhæng prøver yderligere at lempe den dobbeltbeskatning, der eksisterer. Men selv om man sætter godtgørelsen op fra 15 til 25 pct., eksisterer der jo stadig en ganske betydelig dobbeltbeskatning, hvad man jo sådan set heller ikke prøver at nægte i fremsættelsestalen og i bemærkningerne til lovforslaget.

De regler, som man nu foreslår her med en 25 pct.s godtgørelse, indebærer, at der er en virkning, som jeg egentlig ikke tror man i socialdemokratiet har gjort sig klar ved dobbeltbeskatningen, nemlig at dobbeltbeskatningen vender den tunge ende nedad. Hvis vi f. eks. ser på reglerne, som de foreslås her, indebærer de, at en skatteyder med en marginalskat på 40 pct. vil betale en dobbelt så stor merskat som en skatteyder med 70 pct. marginalskat, hvor jeg ved merskat forstår det, man skal betale mere, end man skulle have betalt, hvis der ikke havde været dob-

beltbeskatning. I dette tilfælde skal den med 40 pct. marginalskat betale en merskat på 18 kr. set i forhold til en selskabsindkomst på 100 kr., medens den skatteyder, der har en marginalskat på 70 pct., kun betaler 9 kr. i merskat, og det burde dog være et argument, der kunne få socialdemokratiet til i endnu højere grad at forsøge at begrænse dobbeltbeskatningen. For ikke blot ligger der noget uheldigt i det over for selve dette med at få tilført erhvervslivet risikovillig kapital; der ligger rent faktisk også noget, som man kunne betegne som en social skævhed over for de forskellige grupper af aktionærer.

Det er jo indlysende, at nu, hvor man har fjernet udlicningsskatten, der så sandelig var en stor teknisk komplikation i skattesystemet, er det måske vanskeligt at gå meget videre med denne godtgørelsesmetode, end man er gået. Jeg går ud fra, at det er det argument, man vil blive mødt med, for hvis vi skulle fjerne dobbeltbeskatningen ved denne metode, som man stadig væk kører her med skattegodtgørelse, skulle vi jo i virkeligheden op på en skattegodtgørelse på 66,3 pct. for at have fjernet dobbeltbeskatningen fuldkommen, og så erkender jeg, der opstår problemer med udlicningsskatten og med de selskabsudbytter, som skabes af ikke beskattede indtægter i selskaberne. Men derfor var der måske en anledning til, at vi under udvalgsarbejdet prøvede igen at se på andre metoder til at fjerne dobbeltbeskatningen, f. eks. den såkaldte fradragsmetode, som jo i tidens løb har været diskuteret flere gange, og som tidligere bl. a. er blevet afvist med, at den stiller udenlandske investorer, der ikke er skattepligtige i Danmark, særlig gunstigt. Men i en tid, hvor det er væsentligt også at kunne tiltrække kapital fra udlandet, er det muligvis et synspunkt, der ikke har den samme vægt som for 20 år siden, da man første gang diskuterede disse ting.

Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Vi finder, at dette er et fremskridt, men vi finder, at fremskridtet er alt for lille, og at det muligvis sker langs en vej, der viser sig at være blind, hvis man vil længere frem ad den.

Hagen Hagensen (KF):

Når man får noget, skal man normalt sige tak, og man har altså fået lidt her, derfor